

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره نهم - سال اول

تاریخ چاپ ۱۳۹۱/۸/۲۲

شماره چاپ

۲۸۷

شماره ثبت

۱۷۲

یک شوری

لایحه اساسنامه کمیسیون دامپزشکی

سازمان همکاری های اقتصادی (اگو)

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی:

کشاورزی، آب و منابع طبیعی

فرعی:

اجتماعی - اقتصادی - امنیت ملی و سیاست خارجی
قضائی و حقوقی

معاونت قوانین

باسمه تعالی

شماره: ۴۸۴۸۲/۱۵۷۳۵۵

تاریخ: ۱۳۹۱/۸/۱۰

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه «اساسنامه کمیسیون دامپزشکی سازمان همکاری‌های اقتصادی (اکو)» که بنا به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۷/۱۶ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

مقدمه:

با توجه به اهمیت تأسیس کمیسیون دامپزشکی اکو (اکو- وکو) در پیشگیری از گسترش بیماری‌های دامی و عفونتهای ناشی از مواد غذایی و تشخیص آنها در منطقه اکو و ارتقای نظارت بر بیماری‌های دام و تقویت فعالیت‌ها و ظرفیت‌های بهداشت دام و به منظور تبادل اطلاعات مربوط و در راستای ارتقای سطح همکاری‌های منطقه‌ای و تحکیم مناسبات، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه اساسنامه کمیسیون دامپزشکی

سازمان همکاری‌های اقتصادی (اکو)

ماده واحده- اساسنامه کمیسیون دامپزشکی سازمان همکاری‌های

اقتصادی (اکو) به شرح پیوست، تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره ۱- تصویب اساسنامه، تا زمانی که دولت جمهوری اسلامی ایران به عضویت سازمان جهانی تجارت در نیامده است، به منزله تقبیل الزامات مختلف سند نهائی که مظهر سازمان مزبور است (موضوع مقدمه اساسنامه) نخواهد بود.

تبصره ۲- دولت موظف است در اجرای جزء (ب) بند (۹) ماده (۴) اساسنامه، چنانچه نسبت به هر نوع استاندارد، راهنما یا توصیه‌ای که نسبت به آن نظر مخالف نداشته باشد، ظرف مهلت مقرر اقدام لازم را اتخاذ نماید.

تبصره ۳- رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در مورد اصلاحات اساسنامه (موضوع ماده ۱۶) الزامی است.

رئیس جمهور

وزیر جهاد کشاورزی

وزیر امور خارجه

اساسنامه کمیسیون دامپزشکی سازمان همکاری‌های اقتصادی (اکو)

طرفهای متعاقد:

به دنبال تصمیمات اولین اجلاس رؤسای سازمان‌های دامپزشکی کشورهای عضو اکو، سومین اجلاس وزیران کشاورزی اکو و هفدهمین اجلاس شورای وزیران اکو در خصوص تأسیس کمیسیون دامپزشکی اکو (اکو - وکو)؛

با در نظر گرفتن اینکه تمام کشورهای عضو اکو، عضو سازمان جهانی بهداشت دام (اُو.آی.ای) و سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) نیز می‌باشند و اینکه استانداردهای بین‌المللی سازمان جهانی بهداشت دام مرجع جهانی بهداشت دام و بیماری‌های مشترک انسان و دام هستند؛

با تصدیق تمایل به پیشگیری از گسترش بیماری‌های دامی، عفونت‌های ناشی از مواد غذایی و تشخیص آنها در منطقه اکو؛

با داشتن علاقه متقابل به همکاری در سطح منطقه‌ای در زمینه نظارت بر بیماری دامی، تبادل اطلاعات، اقدامات کنترلی و تولید دامی بهداشتی پایدار در منطقه اکو؛
با در نظر گرفتن اینکه با اجرای اقدامات هماهنگ، توسط کشورهای عضو اکو همکاری فوق گسترش خواهد یافت؛

با در نظر داشتن الزامات مختلف سند نهائی که مظهر سازمان جهانی تجارت است و به‌ویژه موافقتنامه راجع به کاربرد اقدامات مربوط به بهداشت دام و گیاه؛
همچنین با در نظر گرفتن اینکه اهداف فوق باید به نحو احسن از طریق تأسیس کمیسیون دامپزشکی محقق گردند؛
به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

در خصوص اساسنامه فعلی، تعاریف واژه‌های فنی دامپزشکی، همان تعاریف مندرج در مجموعه مقررات بهداشتی بین‌المللی حیوانات خاکی و آبی سازمان جهانی بهداشت دام خواهد بود. با این حال بعضی از تعاریف به شرح زیر خواهند بود:

«اکو» به معنای سازمان همکاری اقتصادی می‌باشد.

«دبیرکل» به معنای دبیرکل اکو می‌باشد.

«کمیسیون» به معنای کمیسیون دامپزشکی اکو(اکو- وکو) است.

«کشورهای عضو» به معنای کشورهای عضو کمیسیون است.

«دامها» عبارتند از دامهای زنده پرورشی از جمله حیوانات اهلی، طیور، آبزیان، زنبور عسل، کرم ابریشم که به عنوان منشأ مواد غذایی، کرک و پشم، نیروی بارکش، کود و سایر فرآورده‌های مفید با منشأ دامی به کار می‌روند.

«فرآورده‌های با منشأ دامی» شامل فرآورده‌های خام یا عمل‌آوری شده با منشأ دامی هستند که به‌واسطه ماهیت یا به دلیل فرآوری آنها، می‌توانند خطر گسترش بیماری‌ها را دربرداشته باشند.

«بیماری» به معنای هرگونه وخامت یا اختلال در وضعیت سلامتی دام در اثر هر نوع عامل آسیب‌زای بالفعل یا بالقوه فیزیکی، شیمیایی، ژنتیکی، زیست‌شناختی یا سوخت و سازی (متابولیکی) برای آن دام یا گروهی از دامها است.

ماده ۲- تأسیس کمیسیون دامپزشکی

بدینوسیله طرفهای متعاقد «کمیسیون دامپزشکی اکو(اکو- وکو)» را به عنوان یک مؤسسه تخصصی اکو و به منظور اجرای اقدامات، وظایف و مسؤولیت‌های مندرج در این اساسنامه، تأسیس می‌نمایند.

ماده ۳- اهداف

کمیسیون، همکاری بین اعضای خود را از طریق مدیریت مناسب، با هدف حصول اطمینان از تقویت فعالیت‌ها و ظرفیت‌های بهداشت دام به‌منظور کاهش تعارض با تجارت بین‌المللی ناشی از اقدامات مربوط به بهداشت دام و افزایش بهره‌وری دام اهلی و تجارت دامهای سالم و فرآورده‌های دامی ایمن براساس استانداردهای بین‌المللی سازمان جهانی بهداشت دام ترغیب خواهد داد.

ماده ۴- وظایف و مسؤولیت‌ها

- ۱- به‌منظور تحقق اهداف مندرج در ماده(۳)، کمیسیون علاوه بر سایر موارد، وظایف و مسؤولیت‌های زیر را بر عهده خواهد داشت:
 - ۱-۱- ارتقای نظارت بر بیماری دام از طریق:
 - الف- تأسیس شبکه نظارت بر بیماری دامی منطقه‌ای از طریق:

(۱) جمع‌آوری اطلاعات از اعضای کمیسیون و سایر منابع در خصوص وجود، به‌روز یا گسترش بیماری‌های دامی و در دسترس اعضای کمیسیون و سازمان‌های ذی‌ربط قرار دادن آن اطلاعات

(۲) پیش‌بینی تبادل اطلاعات مربوط به قوانین و مقررات ملی بهداشت دام و سایر اقدامات مؤثر در جابه‌جایی آزاد دامها و فرآورده‌های با منشأ دامی

ب- کمک به سازمان‌های ملی در ارتقای ظرفیت‌های قرنطینه دامی آنها
پ- انتشار مقتضی اطلاعات به منظور آگاهی عمومی و پیشرفت فنی یا علمی که ممکن است توسط کمیسیون مشخص گردد و نیز تبادل آن و فراهم کردن دسترسی آزاد به آن از طریق تارنما (وبسایت)

۱-۲- ارتقای سطح بررسی بیماری دامی از طریق کمک به سازمان‌های دامپزشکی کشورهای عضو در بهبود ظرفیت‌های تشخیصی و بررسی بیماری دامی آنها

۱-۳- ارتقای هماهنگی مقررات و اقدامات قرنطینه دامی، به‌ویژه اصول بهداشت دام، روندها و ارزیابی مخاطرات بیماری به منظور اینکه شرایط بهداشتی دام، به عنوان محدودیت‌های تجاری غیرقابل توجه تلقی نگردد.

۱-۴- کمک به کنترل بیماری دام از طریق:

الف- ترغیب اقدامات مربوط به کنترل بیماری‌های دامی و ارائه مشاوره به اعضای کمیسیون در خصوص اقدامات مورد نیاز فنی، اداری و قانونی جهت پیشگیری از ورود و گسترش بیماری‌ها

ب- هماهنگی و مبارزه با بیماری‌های دامی به صورت بین‌المللی در صورت امکان

۱-۵- تقویت ظرفیت‌های ملی از طریق:

الف- آموزش مناسب مسئولان کشورهای عضو کمیسیون در رابطه با فعالیت‌های فوق

ب- هماهنگی مناسب در خصوص تحقیقات مربوط به بیماری‌های دامی و روشهای کنترل آنها و زمینه تبادل اطلاعات علمی مرتبط

پ- کمک یا تسهیل نمودن اجرای برنامه‌های تحقیقاتی مشترک در سطح ملی یا منطقه‌ای در خصوص شناسایی، پیشگیری، تشخیص، کنترل و ریشه‌کنی بیماری فرامرزی

۲- کمیسیون می‌تواند در مورد هریک از موضوعات اشاره شده در این ماده توصیه‌هایی را به اعضای خود ارائه کند.

۳- آموزش و تبادل کارشناسان

۴- کمیسیون می‌تواند مجموعه‌ای حاوی مشخصات کارشناسان کشورها در زمینه‌های مختلف بهداشت دام تدوین نماید.

۵- تعیین آزمایشگاه‌های منطقه‌ای تشخیص بیماری دامی، مواد زیست‌شناختی و تجزیه مواد غذایی

۶- تدوین توصیه‌هایی در خصوص استانداردهای ایمنی اکو در مورد مواد غذایی و دستورالعمل‌های نظارتی با استفاده از اصول مندرج در متون پایه مجموعه مقررات بهداشتی حیوانات خاگری سازمان جهانی بهداشت دام، مجموعه مقررات غذایی (کدکس آلیمتاریوس) و قوانین ملی

۷- بالابردن هماهنگی در زمینه مقررات و اقدامات مربوط به ایمنی مواد غذایی به ویژه تجزیه و تحلیل مخاطرات ناشی از مواد غذایی

۸- به منظور کسب استانداردهای بین‌المللی علمی در خصوص ایمنی مواد غذایی، بهداشت دام و بیماری‌های مشترک انسان و دام؛ کمیسیون به مراجع زیر مراجعه خواهد نمود:

مجموعه مقررات بهداشتی حیوانات خاگری سازمان جهانی بهداشت دام، کتاب آزمایش‌های تشخیصی و واکسن‌های مربوط به حیوانات خاگری، مجموعه مقررات بهداشتی آبریان و کتاب آزمایش‌های تشخیصی مربوط به آبریان، مجموعه مقررات غذایی (کدکس آلیمتاریوس) سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو)/سازمان

جهانی بهداشت، سایر اطلاعات یا دستورالعمل‌هایی که از نظر کمیسیون مناسب باشند از جمله مقررات ملی

۹- تصویب استانداردها، راهنماها و توصیه‌های هماهنگ

الف- هر نوع استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ باید به تصویب اکثریت دوسوم کشورهای عضو حاضر و رأی‌دهنده برسد.

ب- هر کشور عضو می‌تواند ظرف سی روز از تاریخ اعلام استانداردها، راهنما و توصیه هماهنگ توسط دبیرخانه، به آن اعتراض نماید و در این صورت ملزم به اجرای چنین استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ نخواهد بود. هر کشور عضو می‌تواند در هر زمان اعتراض خود را پس بگیرد و استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ مربوط را اجراء کند.

پ- چنانچه اعتراض‌های به هر استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ توسط بیش از یک سوم اعضای کمیسیون به عمل آید، بلادرنگ سایر اعضاء از تعهد به اجرای آن استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ فارغ خواهد شد. با این وجود هر یک یا تمام آنها می‌توانند بین خود در خصوص اجرای آن توافق کنند.

ت- دبیرخانه فوری کشورهای عضو را از دریافت هرگونه اعتراض یا پس گرفتن اعتراض انجام شده به موجب این ماده آگاه خواهد نمود.

ث- هرگونه استاندارد، راهنما و توصیه مصوب کمیسیون منطبق با استانداردهای بین‌المللی سازمان جهانی بهداشت دام و مجموعه مقررات غذایی (کدکس آلیمنتاریوس) سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو) / سازمان جهانی بهداشت خواهد بود.

ج- با رعایت مفاد این ماده، کشورهای عضو متعهد می‌شوند که هر استاندارد، راهنما و توصیه هماهنگ مصوب کمیسیون را از تاریخ تعیین شده توسط کمیسیون به اجراء درآورند.

ماده ۵- عضویت و تصمیم‌گیری

۱- عضویت در کمیسیون جهت کشورهای عضو اکو آزاد است. سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای نظیر سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد، سازمان جهانی بهداشت دام، سازمان جهانی بهداشت، سازمان تجارت جهانی، اتحادیه اروپا و برنامه کنترل بیماری‌های مشترک انسان و دام در منطقه مدیترانه می‌توانند به‌عنوان ناظر به عضویت کمیسیون درآیند.

۲- عضویت ناظران به اتفاق آراء تصویب خواهد شد.

۳- ناظران حق شرکت در تمام جلسات کمیسیون بدون حق رأی را دارند.

۴- هر عضو کمیسیون یک رأی خواهد داشت. به غیر از تصمیماتی که نیاز به اتفاق آراء دارد، تصمیمات در تمام موارد دیگر با در نظر گرفتن حق هر عضو برای ثبت قیود تحدید تعهد خود با اکثریت ساده آراء مجموع اعضای کمیسیون اتخاذ خواهد شد. تصمیم‌گیری در خصوص تخصیص بودجه، انتصاب رئیس کمیسیون و معاونان کمیسیون و سایر موضوعاتی که به تشخیص کمیسیون از اهمیت حیاتی برخوردار باشند، به اتفاق آراء اتخاذ خواهد شد.

۵- اکثریت ساده اعضای کمیسیون حد نصاب را تشکیل خواهد داد.

ماده ۶- ریاست

کمیسیون، رئیس کمیسیون و دو معاون وی را از میان اعضای خود و به صورت چرخشی و بر مبنای معیارهای مندرج در مقررات استخدای کمیسیون دامپزشکی اکو، برای یک دوره دو ساله انتخاب خواهد کرد.

ماده ۷- جلسات کمیسیون

۱- هر کشور عضو از طریق یک نماینده معرفی شده از سوی سازمان‌های رسمی دامپزشکی در کمیسیون شرکت خواهد نمود.

۲- نمایندگی هر کشور عضو کمیسیون در جلسات کمیسیون بر عهده نماینده‌ای خواهد بود که وی می‌تواند نماینده جانشین و کارشناسان و مشاوران را به همراه داشته باشد. کارشناسان و مشاوران می‌توانند بدون حق رأی در روند مذاکرات کمیسیون شرکت کنند.

۳- جلسات ویژه کمیسیون می‌تواند با تقاضای حداقل یک‌سوم اعضاء، توسط رئیس کمیسیون برگزار گردد.

۴- اولین جلسه کمیسیون در تهران برگزار خواهد شد.

ماده ۸- مقررات مربوط به کمیسیون

۱- کمیسیون مقررات مالی خود را با اکثریت دوسوم اعضاء خود، تصویب خواهد کرد که منطبق با اصول مندرج در مقررات مالی اگو خواهد بود.

۲- همچنین کمیسیون هر اقدام لازم را در اجرای وظایف خود اتخاذ خواهد کرد و به ویژه با اکثریت دوسوم اعضاء خود، آیین کار و مقررات مالی خود را که مغایر با این اساسنامه یا اساسنامه اگو نباشد، تصویب خواهد کرد.

۳- کمیسیون گزارش اقدامها، برنامه‌ها، حسابها و بودجه مستقل خویش را از طریق دبیرکل اگو به شورای وزیران اگو ارائه خواهد نمود.

ماده ۹- دبیرخانه

۱- محل دبیرخانه کمیسیون در تهران، جمهوری اسلامی ایران مستقر می‌باشد. سازمان دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران تسهیلات مربوط به دبیرخانه را فراهم خواهد کرد.

۲- مدیر دبیرخانه با توصیه رئیس کمیسیون و از سوی کمیسیون به مدت چهارسال منصوب خواهد شد.

۳- سایر کارکنان دبیرخانه مطابق مقررات استخدامی از سوی رئیس کمیسیون منصوب خواهند شد.

۴- دبیرخانه مسؤول اجرای سیاست‌ها و فعالیت‌های کمیسیون خواهد بود و گزارش‌های مربوط را به کمیسیون تسلیم خواهد کرد و نیز در خدمت سایر دستگاه‌های فرعی تأسیس شده از سوی کمیسیون خواهد بود. دبیرخانه در اجرای وظایف خویش، از جمله موارد زیر را انجام خواهد داد:

الف- عهده‌داری مسؤولیت مدیریت روزمره کمیسیون

ب- ارائه گزارشی به هر جلسه عادی کمیسیون از اقدامات به عمل آمده از زمان اختتام جلسه قبلی، و نیز حساب‌های ممیزی شده و پیش‌نویس برنامه کاری و پیش‌نویس بودجه دوره مالی بعدی

پ- آماده سازی و سازماندهی جلسات کمیسیون و نیز سایر نشست‌های مرتبط با فعالیت‌های آن

ت- راهنمایی و هماهنگی کشورهای عضو در خصوص فعالیت‌های کمیسیون

ث- ارائه پیشنهادهایی در مورد برنامه‌های عملی مشترک بین کشورهای عضو و نیز مشترک با سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی

ج- حصول اطمینان از انتشار یافته‌های تحقیقاتی، جزوات آموزشی، اطلاع‌رسانی و سایر موارد مورد نیاز

چ- اقدام لازم در رابطه با سایر موارد سازگار با اهداف کمیسیون

ماده ۱۰- حقوق و الزامات کشورهای عضو

۱- کشورهای عضو واجد حقوق زیر هستند:

الف- دریافت و درخواست اطلاعات از کمیسیون در خصوص موارد مرتبط با اهداف و وظایف کمیسیون از جمله راهنمایی‌های مربوط به دریافت کمک‌های فنی و همکاری در زمینه بررسی مشکلات خود

ب- دریافت انتشارات و سایر اطلاعات منتشره از سوی کمیسیون

۲- کشورهای عضو موارد زیر را انجام خواهند داد:

- الف- همکاری در تصمیم‌گیری در مورد فعالیت‌های فنی کمیسیون
- ب- فراهم کردن اطلاعات درخواستی کمیسیون در اسرع وقت تا جایی که مغایر با قوانین یا مقررات ملی آنها نباشد.
- پ- همکاری به گونه‌ای که اهداف کمیسیون را برآورده می‌سازد.

ماده ۱۱- نهادهای جنبی

- ۱- کمیسیون در صورت لزوم، می‌تواند نهادهای موقت یا دائم متشکل از افراد منتخب براساس تخصص آنها در زمینه بهداشت دام به منظور مشاوره در موارد فنی خاص تشکیل دهد.
- ۲- کمیسیون می‌تواند کارگروه‌های تخصصی به منظور مواجهه با وضعیت‌های خاص تشکیل دهد.

ماده ۱۲- مقررات مالی

- ۱- کمیسیون دارای بودجه مستقل خواهد بود.
- ۲- بودجه کمیسیون از موارد زیر تشکیل خواهد شد:
- الف- بودجه عادی: بودجه شامل حق عضویت کشورهای عضو خواهد بود.
- ب- کمک‌های داوطلبانه: کمک‌های داوطلبانه شامل کمک‌های اعطائی، موقوفات یا سایر منابع پولی دریافتی از سازمان‌های ذی‌ربط بین‌المللی یا منطقه‌ای یا غیره می‌باشد. کمک‌های داوطلبانه هرگز بخشی از بودجه عادی کمیسیون را تشکیل نخواهد داد.
- ۳- بودجه توسط کمیسیون تدوین و توسط شورای وزیران اکتو تصویب خواهد شد.
- ۴- هر کشور عضو متعهد می‌شود که سالانه سهم خود در بودجه عادی را به دلار آمریکا طبق معیار ارزیابی مصوب کمیسیون، بپردازد. معیار ارزیابی می‌تواند توسط کمیسیون طبق مقررات مالی کمیسیون اصلاح گردد. معیار ارزیابی مزبور آن

بخش از بودجه سال قبل کمیسیون را که فقط توسط کشورهای عضو پوشش داده شده است، در بر می‌گیرد.

۵- کمیسیون می‌تواند کمک‌های داوطلبانه کلی یا در ارتباط با پروژه‌ها یا فعالیت‌های خاص کمیسیون را بپذیرد. چنین کمک‌هایی به صندوق امانی که توسط دبیرخانه ایجاد می‌شود، پرداخت خواهد شد. پذیرش چنین کمک‌های داوطلبانه و اداره صندوق امانی طبق قواعد مالی مربوط اکو خواهد بود.

ماده ۱۳- هزینه‌ها

۱- هزینه‌های دبیرخانه از جمله انتشارات و ارتباطات و هزینه‌های انجام شده توسط رئیس و نائب رئیس‌های کمیسیون، به هنگامی که از سوی کمیسیون وظیفه‌ای را به انجام می‌رسانند، از محل بودجه کمیسیون پرداخت خواهد شد.

۲- هزینه‌های پروژه‌های تحقیقاتی و توسعه‌ای تعهد شده توسط اعضای منفرد از کشورهای عضو، طبق تصمیم کمیسیون، تعیین و از محل بودجه، پرداخت خواهد شد.

۳- هزینه‌های کارشناسان دعوت شده به شرکت در نشست‌های کمیسیون، کارگروه‌ها یا گروه‌های کاری آن، در سمت فردی آنها، می‌تواند از محل بودجه کمیسیون پرداخت شود.

ماده ۱۴- ارتباط با سایر سازمان‌ها و موسسات

کمیسیون با سایر سازمان‌ها یا مؤسسات بین دولتی به‌ویژه آنهایی که در بخش بهداشت دام فعال هستند، همکاری خواهد داشت.

ماده ۱۵- امضاء، تصویب و لازم‌الاجراء شدن

۱- این اساسنامه برای امضای کشورهای عضو اکو مفتوح خواهد بود.
۲- اساسنامه طبق رویه‌ها و قواعد قانون اساسی کشورهای عضو به تصویب خواهد رسید و سند تصویب نزد دبیرکل اکو تودیع خواهد شد.

- ۳- دبیرکل اکو، تصویب اساسنامه را به آگاهی تمام کشورهای عضو خواهد رساند.
- ۴- تصویب این اساسنامه می‌تواند مشروط به قیود تحدید تعهدی شود که پس از تصویب به اتفاق آراء اعضای کمیسیون، نافذ خواهد شد.
- ۵- این اساسنامه سی روز پس از دریافت پنجمین سند تصویب توسط دبیرکل، لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۶- اصلاحات

- ۱- اصلاحات اساسنامه می‌تواند توسط هر کشور عضو پیشنهاد گردد.
- ۲- کمیسیون می‌تواند این اساسنامه را با اکثریت دوسوم تمام اعضای کمیسیون، اصلاح نماید.
- ۳- اصلاحات این اساسنامه به شورای اکو گزارش شود. این شورا اختیار دارد هر گونه اصلاح را چنانچه مغایر با اهداف اکو یا مفاد اساسنامه کمیسیون تشخیص دهد، نپذیرد.
- ۴- اسناد پذیرش اصلاحات نزد دبیرکل اکو تودیع خواهد شد و وی تمام کشورهای عضو را از دریافت این اسناد و تاریخ لازم‌الاجراء شدن این اصلاحات آگاه خواهد نمود. حقوق و تعهدات هر کشور عضو که اصلاحی را نپذیرد، کماکان طبق مفاد این اساسنامه به‌گونه‌ای که قبل از اصلاح بوده است، اداره خواهد شد.

ماده ۱۷- کناره‌گیری از عضویت

- ۱- هر کشور عضو می‌تواند در هر زمان پس از گذشت دو سال از لازم‌الاجراء شدن این اساسنامه در مورد آن عضو، با ارائه یادداشت کتبی به دبیرکل اکو از عضویت در این اساسنامه کناره‌گیری کند. دبیرکل نیز بلافاصله تمام کشورهای عضو را از موضوع آگاه خواهد کرد. کناره‌گیری در پایان سال تقویمی که در آن دبیرکل یادداشت کناره‌گیری را دریافت نموده است، نافذ خواهد شد.

۲- هر عضوی که یادداشت کناره‌گیری از عضویت در سازمان همکاری اقتصادی اکو را ارائه دهد، چنین تلقی خواهد شد که به‌طور همزمان از کمیسیون نیز کناره‌گیری کرده است و این کناره‌گیری، در مورد تمام سرزمین‌هایی که آن عضو، مسؤول روابط بین‌المللی آنها است، اعمال خواهد شد.

ماده ۱۸- فسخ

چنانچه در نتیجه انصراف از عضویت‌ها، تعداد اعضاء به کمتر از پنج عضو برسد، این اساسنامه خود به خود فسخ خواهد شد.

ماده ۱۹- تفسیر و حل اختلافات

۱- هر گونه اختلاف ناشی از تفسیر یا کاربرد این اساسنامه در صورتی که توسط کمیسیون حل و فصل نگردد، به فرآیند مصالحه یا سایر ساز و کارهای حل و فصل مسالمت‌آمیز متخذه توسط کمیسیون ارجاع خواهد شد.

۲- در خصوص نگرانی‌های مربوط به تجارت، روند میانجیگری سازمان جهانی بهداشت دام یا کارگروه اقدامات بهداشتی و بهداشت گیاهی (اس.پی.اس) سازمان جهانی تجارت یا روند حل و فصل اختلاف سازمان جهانی تجارت باید مورد استفاده قرار گیرد.

این اساسنامه در تاریخ ۲۳ دسامبر ۲۰۱۰ میلادی (۱۳۸۹/۱۰/۲ هجری شمسی) در استانبول ترکیه در دو نسخه به زبانهای انگلیسی و روسی تنظیم گردید و هر دو نسخه از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشد. در صورت بروز اختلاف، نسخه انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف جمهوری اسلامی افغانستان

از طرف جمهوری آذربایجان

از طرف جمهوری اسلامی ایران

از طرف جمهوری قزاقستان

از طرف جمهوری قرقیزستان

از طرف جمهوری اسلامی پاکستان

از طرف جمهوری تاجیکستان

از طرف جمهوری ترکیه

از طرف ترکمنستان

از طرف جمهوری ازبکستان

سوابق

۱- اصل هفتاد و هشتم قانون اساسی

عهدنامه ها، مقاله نامه ها، قراردادها و موافقت نامه های بین المللی باید به تصویب مجلس شورای اسلامی برسد.

۲- قانون موافقتنامه همکاریهای تجاری اکو (مصوب ۱۳۷۹/۹/۲۷)

مقدمه:

دولتهای امضاء کننده این موافقتنامه (از این به بعد طرفهای متعاقد نامیده می‌شوند) که کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی (که از این پس «اکو» نامیده می‌شود) می‌باشند.

با در نظر گرفتن مقاصد و اهداف اکو که در منشور آن یعنی عهدنامه از میر مقرر گردیده و همچنین مفاد راهبرد همکاری اقتصادی در منطقه اکو؛

با یادآوری بیانیه تهران در اولین نشست سران اکو که در ماه فوریه ۱۹۹۲ (بهمن ماه ۱۳۷۰) برگزار شد و اعلامیه و بیانیه مشترک مصوب دومین اجلاس سران که در ماه ژوئیه ۱۹۹۳ (تیرماه ۱۳۷۲) در استانبول برگزار شد.

همچنین اعلامیه و بیانیه مشترک اسلام‌آباد در سومین اجلاس سران اکو در ماه مارس ۱۹۹۵ (اسفند ماه ۱۳۷۴) در اسلام‌آباد و بیانیه‌های عشق‌آباد که در چهارمین نشست سران اکو در عشق‌آباد و اجلاسهای فوق‌العاده سران که

به ترتیب در ماه مه ۱۹۹۶ (اردیبهشت ماه ۱۳۷۵) و ۱۹۹۷ (اردیبهشت ماه ۱۳۷۶) برگزار شد و اعلامیه آلماتی در پنجمین نشست سران اکو در ماه مه ۱۹۹۸ (اردیبهشت ماه ۱۳۷۷) در آلماتی.

با ابراز علاقه به افزایش همکاری تجاری اکو برای حفظ رشد و توسعه اقتصادی تمام کشورهای عضو که برای ثبات و رفاه منطقه لازم می‌باشد؛

با تأکید مجدد بر عزم خود برای ایجاد ساز و کاری برای ارتقاء تجارت درون منطقه‌ای اکو سازگار با قواعد و اصول پذیرفته شده بین‌المللی با تأکید خاص بر اهمیت تسهیل آزادسازی تجارت در منطقه اکو؛

با ترغیب کشورهای عضوی که تا کنون به سازمان جهانی تجارت نیبوسته‌اند به انجام اقدامات ضروری برای

انجام این کار؛

با تشخیص نیاز به ارائه همکاری، حمایت و مساعدت به کشورهای عضوی که در فرآیند تقاضا یا الحاق به سازمان جهانی تجارت هستند؛

با تشخیص اینکه موانع غیر تعرفه‌ای موانعی جدی به ویژه بر سر راه جریان تجارت درون منطقه‌ای اکو هستند؛
با توجه به تلاشهای مهم یکجانبه طرفهای متعاقد در سالهای اخیر برای آزادسازی تجارت و باز کردن بیشتر اقتصادهای خود؛

با تأکید مجدد بر تعهد خود برای نیل به آزادسازی تدریجی تجارت؛

با در نظر گرفتن نیاز فوری به ارتقای تجارت درون منطقه‌ای اکو که هم‌اکنون سهم بسیار کوچکی از کل حجم تجارت منطقه اکو را تشکیل می‌دهد؛

با تصمیم به از میان برداشتن تدریجی موانع به ویژه موانع غیر تعرفه‌ای برای ارتقاء اساسی تجارت خود؛
به شرح زیر موافقت نموده‌اند:

ماده ۱ - اصول:

۱ - طرفهای متعاقد موافقت می‌نمایند تا تجارت درون منطقه‌ای اکو را براساس اصول عدم تبعیض و رفتار عادلانه انجام دهند.

۲ - طرفهای متعاقد تلاش خواهند کرد همکاری تجاری خود را از طریق آزاد سازی تجارت به منظور ارتقای تجارت ابتدا در درون منطقه اکو و متعاقباً این مناطق تقویت کنند.

۳ - طرفهای متعاقد به اصل منافع مشترک در اجرای اقدامات یا ابتکاراتی که با هدف افزایش همکاری تجاری اکو صورت می‌گیرد، پایبند خواهند بود.

...

ماده ۱۵ - مقررات نهایی

این موافقتنامه نزد دبیرخانه اکو تودیع خواهد شد که دبیرخانه نیز فوراً نسخه تأیید شده آن را به هر طرف متعاقد تسلیم خواهد کرد.

برای گواهی مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر، این موافقتنامه همکاری تجاری اکو را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در تاریخ ششم مارس سال ۲۰۰۰ (۱۶ اسفندماه ۱۳۷۸) در تهران در یک نسخه اصلی به زبان انگلیسی تنظیم و امضاء گردید.

از طرف دولت اسلامی افغانستان - از طرف دولت جمهوری اسلامی پاکستان

از طرف دولت جمهوری آذربایجان - از طرف دولت جمهوری تاجیکستان

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران - از طرف دولت جمهوری ترکیه
از طرف دولت جمهوری قزاقستان - از طرف دولت ترکمنستان
از طرف دولت جمهوری قرقیزستان - از طرف دولت جمهوری ازبکستان

۳- قانون موافقتنامه تجاری اکو (اکوتا) (مصوب ۱۶/۰۵/۱۳۸۶)

ماده واحده - موافقتنامه تجاری اکو (اکوتا) مشتمل بر یک مقدمه و سی و نه ماده به شرح پیوست با لحاظ برداشت تفسیری زیر تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
از نظر جمهوری اسلامی ایران، مفاد ماده (۱۷) موافقتنامه، مانع اجراء محدودیتهای مربوط به پولشویی یا مقررات مربوط نمی‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

قانون موافقتنامه تجاری سازمان همکاریهای اقتصادی

مقدمه

۱ - اعضاء سازمان همکاریهای اقتصادی (که از این پس اکو نامیده می‌شود)، دولتهای: اتقالی اسلامی افغانستان، جمهوری آذربایجان، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری قزاقستان، جمهوری قرقیزستان، جمهوری اسلامی پاکستان، جمهوری تاجیکستان، جمهوری ترکیه، ترکمنستان و جمهوری ازبکستان (که از این پس طرفهای متعاقد نامیده می‌شوند)؛

ماده ۳۹ - لازم الاجراء شدن

۱ - این موافقتنامه در روز سیام پس از آن که امین اسناد، اسناد تنفیذ، پذیرش یا تصویب به وسیله پنج دولت طرفهای متعاقد را دریافت کند، لازم الاجراء خواهد شد.

۲ - چنانچه این موافقتنامه طبق بند (۱) لازم الاجراء نشود، نمایندگان طرفهای متعاقدی که اسناد تنفیذ خود را تودیع کرده‌اند، ظرف مدت یک سال تشکیل جلسه خواهند داد تا در مورد زمان لازم الاجراء شدن موافقتنامه در ارتباط با طرفهای متعاقد مزبور تصمیم‌گیری نمایند.

این موافقتنامه مشتمل بر سی و نه ماده و پیوستهای مربوط برای دوره اولیه ده ساله منعقد شده است و هر سال خود به خود تجدید خواهد شد به شرط آن که هیچ یک از طرفهای متعاقد اطلاعیه مکتوبی مبنی بر نسخ موافقتنامه شش ماه قبل از انقضای آن به طرفهای دیگر تسلیم نکند.

در تأیید مراتب فوق وزیران/ رؤسای هیأت‌های نمایندگی که بدین منظور به طور مقتضی مجاز می‌باشند، این موافقتنامه را امضاء کرده‌اند.

این موافقتنامه در اسلام‌آباد در تاریخ بیست و ششم تیرماه ۱۳۸۲ هجری شمسی (هفدهم ژوئیه ۲۰۰۳ میلادی) در دو نسخه معتبر به زبانهای انگلیسی و روسی تنظیم شده است که نزد دیرکل دیرخانه اکو تودیع خواهد شد. در صورت وجود تفاوت بین منتهای انگلیسی و روسی، متن انگلیسی ملاک خواهد بود. امین اسناد نسخه‌های تأیید شده این موافقتنامه را برای کلیه طرفهای متعاقد ارسال خواهد کرد.

از طرف دولت انتقالی اسلامی افغانستان

از طرف دولت جمهوری آذربایجان

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

از طرف دولت جمهوری قزاقستان

از طرف دولت جمهوری قرقیزستان

از طرف دولت جمهوری اسلامی پاکستان

از طرف دولت جمهوری تاجیکستان

از طرف دولت جمهوری ترکیه

از طرف دولت ترکمنستان

از طرف دولت جمهوری ازبکستان

۴- قانون موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین کشورهای عضو اکو و پروتکل اصلاحی آن

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین کشورهای عضو اکو مشتمل بر یک مقدمه و هفده ماده و پروتکل اصلاحی آن به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره - اصلاحیه‌های موضوع ماده (۱۳) موافقتنامه در مورد دولت جمهوری اسلامی ایران پس از سیر مراحل قانونگذاری لازم‌الاجراء خواهد شد.

بسم الله الرحمن الرحيم

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری بین کشورهای عضو اکو

مقدمه

کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی (اکو) که امضاءکننده این موافقتنامه می‌باشند:

در راستای اهداف سازمان همکاری اقتصادی به گونه‌ای که در معاهده از میر تصریح شده است،

در اجرای مفاد مربوط معاهده مذکور جهت همکاری اقتصادی، فنی و تجاری میان کشورهای عضو سازمان

همکاری اقتصادی، در تلاش جهت استفاده از منابع اقتصادی و امکانات خود و بسیج و استفاده از آنها به بهترین

نحو ممکن در چهارچوب همکاری نزدیک میان کشورهای عضو، با اعتقاد به این که روابط میان کشورهای عضو در زمینه سرمایه‌گذاری یکی از زمینه‌های اصلی همکاری اقتصادی میان این کشورها است که از این طریق توسعه اقتصادی و اجتماعی فی‌مابین می‌تواند بر پایه علاقه مشترک و منافع متقابل تحکیم یابد. با اشتیاق برای فراهم ساختن و توسعه فضای مطلوب برای سرمایه‌گذاریهایی که در آن منابع اقتصادی کشورهای عضو بتواند بین آنها جریسان یابد به طوری که استفاده مطلوب از آنها به عمل آید به نحوی که موجب توسعه و ارتقاء سطح زندگی مردم آنها شود، این موافقتنامه را امضاء نموده‌اند، و موافقت نموده‌اند که مقررات آن را به عنوان «حداقل» در رابطه با سرمایه و سرمایه‌گذاریها (حاصل از) کشورهای عضو تلقی نمایند، و آمادگی کامل خود را جهت اجراء نمودن موافقتنامه به طور کلی و در عمل و نیز اراده خالصانه خود را جهت انجام هر تلاشی برای تحقق اهداف آن اظهار نموده‌اند.

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

...

این موافقتنامه در استانبول در تاریخ ۷ ژوئن ۲۰۰۵ میلادی (۱۶ تیرماه ۱۳۸۴ هجری شمسی) در دو نسخه به زبانهای انگلیسی و روسی که نزد دبیرکل دبیرخانه اگو تودیع گردیده تنظیم شده است. در صورت اختلاف بین متون انگلیسی و روسی، متن انگلیسی ملاک خواهد بود. امین اسناد رونوشت مصدق آن را برای همه طرفهای متعاقد ارسال خواهد نمود.

از طرف جمهوری اسلامی افغانستان

از طرف جمهوری آذربایجان

از طرف جمهوری اسلامی ایران

از طرف جمهوری قزاقستان

از طرف جمهوری قرقیزستان

از طرف جمهوری اسلامی پاکستان

از طرف جمهوری تاجیکستان

از طرف جمهوری ترکیه

از طرف ترکمنستان

از طرف جمهوری ازبکستان